

ЛІТЕРАТУРА:

1. Добра О.Й. Роль позакласної роботи у здійсненні комунікативних цілей оволодіння англійською мовою / О.Й. Добра // Іноземні мови. – 2008. – № 2. – С. 12–13.
2. Загальноєвропейські Рекомендації з мовної освіти: вивчення, викладання, оцінювання. – Київ: Ленвіт, 2003. – 373 с.
3. Калінін В.О. Організація та проведення літніх мовних таборів як одна з умов успішного оволодіння іноземною мовою : Навчально-методичний посібник / В.О. Калінін, Л.В. Калініна, Н.В. Горобченко, В.О. Папіжук. – Житомир : Полісся, 2016. – 272 с.
4. Національна програма вивчення популяризації іноземних мов Speak Global – Go Global, травень, 2015 р., 12 с.
5. Ніколаєва С.Ю. Методика навчання іноземних мов і культур: теорія і практика: підручник для студ. класичних, педагогічних і лінгвістичних університетів за загальн. ред. С.Ю. Ніколаєвої. – К. : Ленвіт, 2013. – 590 с.

УДК 378.011.3-051:373.3.091.3:51

ВИКОРИСТАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ПОЗАКЛАСНІЙ РОБОТІ З МАТЕМАТИКИ ВЧИТЕЛЯМИ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ

Жигайло О.О., к. психол. н.,

доцент кафедри математики, інформатики
та методики їх викладання у початковій школі

Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка

У статті розглянуто теоретичні основи використання інноваційних технологій в освітньому процесі початкової школи, проаналізовано психолого-педагогічну літературу з проблеми використання інноваційних технологій у процесі вивчення математики у початковій школі, описано сутнісні ознаки інноваційних педагогічних технологій та їхню роль у формуванні стійкого інтересу до математики. Висвітлено особливості організації і методику проведення позакласних занять із математики з використанням елементів інноваційних технологій (квест-технологій, фут-квест ігор, інтерактивних, проектних, інформаційно-комунікаційних технологій навчання). Наведено приклади тем математичних проектів, які можна організувати під час позакласних занять у 1–4 класах.

Ключові слова: підготовка, майбутні учителі, інноваційні технології, початкова школа, квест-технології, фахова компетентність учителів початкової школи.

В статье рассмотрены теоретические основы использования инновационных технологий в образовательном процессе начальной школы, проанализирована психолого-педагогическая литература по проблеме использования инновационных технологий в процессе изучения математики в начальной школе, описаны существенные признаки инновационных педагогических технологий и их роль в формировании устойчивого интереса к математике. Описаны особенности организации и методики проведения внеклассных занятий по математике с использованием элементов инновационных технологий (квест-технологий, фут-квест игр, интерактивных, проектных, информационно-коммуникационных технологий обучения). Приведены примеры тем математических проектов, которые можно организовать во время внеклассных занятий в 1–4 классах.

Ключевые слова: подготовка, будущие учителя, инновационные технологии, начальная школа, квест-технологии, профессиональная компетентность учителей начальной школы.

Zhyhaylo O.O. USE OF INNOVATIVE TECHNOLOGIES IN EXTRACURRICULAR ACTIVITIES IN MATHEMATICS PRIMARY SCHOOL TEACHERS

The article discusses the theoretical basis of innovative technologies in the educational process of elementary school, analyzed the psychological and pedagogical literature on the use of innovative technologies in the study of mathematics in primary school, described the essential features of innovative educational technologies and their role in shaping a sustainable interest in mathematics. It was found features of organization and methods of extracurricular activities in mathematics with elements of innovative technologies such as Quest Technologies, foot-quest games, interactive technologies, design technologies, information and communication technology training. Presentation the examples of topics of mathematical projects that can be arranged during extracurricular activities in classes 1-4.

Key words: education, future teachers, innovative technology, primary school, Quest Technologies, professional competence of primary school teachers.

Постановка проблеми. Перебудова початкової математичної освіти і реформа школи пов'язані з новими завданнями навчання, де основна школа стає головною ланкою в освіті. Нові завдання навчання приводять до зміни змісту, методів і форм навчання. Але процес перебудови методів, форм і засобів навчання йде складніше і повільніше, ніж перебудова змісту навчання. Особливо повільно, на мою думку, перебудовується позакласна робота з математики у початкових класах як одна з форм організації навчання молодших школярів.

Незважаючи на постійне вдосконалення форм і методів, в організації позакласної роботи з математики у початковій школі є істотні прогалини.

Це можна пояснити такими причинами, як зайва стандартизація та алгоритмізація методів вирішення завдань; недостатнє включення учнів у творчий процес; недосконалість роботи вчителя з формування вміння учнів аналізувати завдання, висувати гіпотези з планування рішення, раціонально визначаючи кроки; відсутність інтересу учнів до вивчення предметів; недостатня мотивація школярів до навчання; відсутність регулярності та систематичності у проведенні позакласних заходів та заняття [6].

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Переход від предметно-орієнтованої на діяльнісно-практичну парадигму зумовив дослідження та розробку моделей формування прикладних систем оволодіння вчителями професійними уміннями (І. Бех, В. Бондар, О. Глузман, А. Коржуєв, В. Попков, Л. Петухова, Л. Хомич, Л. Хоружа), зокрема інтерактивними (Н. Баліцька, О. Пометун, Л. Пироженко, Н. Побірченко, І. Дичківська, О. Шапран [1; 2; 3; 8; 9; 11].

Проблема використання інноваційних технологій у позакласній роботі з математики висвітлена в роботах таких науковців, як В. Безпалько, В. Ковальчук, Л. Коваль, О. Комар, С. Ілляш, О. Пехота, О. Пометун, Л. Пироженко та ін.

Актуальність зазначененої проблеми, її недостатня розробленість та об'єктивна необхідність використання інноваційних технологій у позакласній роботі з математики і спричинили вибір теми статті.

Постановка завдання. На основі викладеного можна сформулювати завдання дослідження, яке полягає у висвітленні особливостей підготовки вчителів початкових класів до використання інноваційних технологій у позакласній роботі.

Виклад основного матеріалу дослідження. У зв'язку зі змінами, які відбулися в педагогічній системі початкової освіти,

значно зросла роль позакласної роботи, яка сприяє інтенсифікації процесу формування предметних математичних компетентностей учнів початкової школи. Правильно організована позакласна робота стимулює учнів до засвоєння програмових математичних знань, мотивує до вивчення додаткового матеріалу, дає можливість реалізувати свої здібності в більш сприятливій, психологічно позитивній атмосфері.

Різні форми позакласних занять позитивно впливають на розвиток творчих здібностей дітей, сприяють формуванню вміння обчислювати приклади та розв'язувати задачі, креслити геометричні фігури, визначати периметр, площу, об'єм тощо, вибираючи при цьому раціональні прийоми роботи. Вони дають змогу прищепити учням практичні навички та вміння, які допоможуть їм успішніше адаптуватись до життя у соціальному середовищі [4].

Позакласні заняття є невід'ємною частиною всієї навчально-виховної роботи. Опитування вчителів-практиків свідчать, що така робота носить епізодичний характер, а деякі з них недостатньо усвідомлюють значення позакласних заходів із математики. На жаль, у школах практично відсутні будь-які методичні рекомендації, вказівки щодо її організації. Тому ми хочемо показати позитивні сторони такої роботи.

На відміну від уроків, позакласна робота організовується у вигляді ігор, розваг, змагань. Але вона має свої особливості: якщо урок проводиться за програмою, то позакласні заняття не регламентуються нею, що дає змогу вчителю підбрати завдання, які відповідають рівню знань та умінь учнів, здійснювати індивідуальний підхід, проводити їх у цікавій формі, спрямовувати на розширення, поглиблення знань із тієї чи іншої проблеми.

Позакласна робота організовується з учнями, які створюють групи на добровільній основі. Такі групи можуть об'єднувати школярів одного або декількох паралельних класів.

Враховуючи психофізичні особливості школярів, рівень їх загального розвитку, вчитель організовує заняття так, щоб матеріал був доступним для розв'язання, не викликав у них негативних емоційних переживань, подавався з використанням прийомів, які не застосовувались на уроці (у формі ігор, розваг, змагань, головоломок, кросвордів, вікторин тощо), сприяв розвиткові самостійності, ініціативності, активності учасників [8].

На відміну від уроків тривалість таких заняття не є строго регламентованою і може бути від кількох хвилин до 45.

Позитивне налаштування на таку діяльність залежить від правильно побудованого першого заняття. Викликаючи у школярів цікавість до окремих видів роботи, вчитель може стимулювати розвиток інтересу до всієї математики в цілому. Тому для організації позитивної установки на занятті потрібно відповідним чином підготувати кабінет. Бажано для цього виділити окреме приміщення, яке відповідно обладнати. Якщо цього не вдається зробити, можна використати і класну кімнату, належно підготовавши для неї наочність.

Важливе значення має вступне слово вчителя. Воно не повинно бути тривалим, містити у собі незнайомі математичні терміни, слова, бути занадто емоційно забарвленим. Бажано у вступному слові показати перспективи, над якими будуть працювати школярі, назвати декілька інструментів, які вони будуть використовувати, заплановані досліди, екскурсії тощо.

Формування інтересу до математики – складний і тривалий процес, результати якого залежать від педагогічної майстерності вчителя. Успіх також зумовлюється матеріалом, який виноситься на ці заняття, його доступністю, зв'язком із тим, який вивчався на уроках, а також методами роботи і способами організації діяльності школярів. Робота з формування в учнів позитивного ставлення до уроків і позаурочних заняттів із математики повинна проводитись систематично [2].

Інтерактивне навчання передбачає використання спеціальних методів і прийомів. Наприклад, на уроках математики в початковій школі доречним буде застосування таких інтерактивних методів, як «Ажурна пилка», «Акваріум», «Мозкова атака», «Незакінчене речення», «Мікрофон», «Коло ідей», «Карусель» та ін. Детальніше з технологією інтерактивного навчання можна познайомитися у навчальному посібнику «Інтерактивні технології навчання: теорія, практика, досвід» (автори О.І. Пометун та Л.В. Пироженко).

Використання навчально-ігрових технологій у позакласній роботі відіграє важливу роль у засвоєнні програмового матеріалу учнями, а також у формуванні логічного, креативного мислення, вміння аналізувати, порівнювати, конкретизувати. Поняття «ігрові педагогічні технології» містить досить велику групу методів і прийомів організації педагогічного процесу у формі різних педагогічних ігор. На відміну від ігор загалом, педагогічна гра має істотну ознакоу – чітко поставлену мету навчання і відповідні їй педагогічні результати, які можуть бути обґрунтовані, виділені в явному вигля-

ді та характеризуються навчально-пізнавальною спрямованістю. Ігрова форма заняття створюється на уроках за допомогою ігрових прийомів і ситуацій, що є засобом спонукання, стимулювання до навчальної діяльності.

Реалізація ігрових прийомів і ситуацій у визначеній формі заняття відбувається за такими основними напрямами:

- дидактична мета ставиться перед учнями у формі ігрового завдання;
- навчальна діяльність підкоряється правилам гри;
- навчальний матеріал використовується як її засіб;
- у навчальну діяльність уводиться елемент змагання, що переводить дидактичне завдання в ігрове;
- успішне виконання дидактичного завдання пов'язується з ігровим результатом [11].

Зокрема, ефективною на позакласних заняттях є гра «станціями» (квест). Це інтерактивний жанр, де учасникам пропонується рухатися від «станції» до «станції» і, зупиняючись, отримувати чи демонструвати свої знання, набувати чи демонструвати певні навички. Для проведення превентивної та профілактичної роботи можна властивувати «станції», які за темою відповідають різним аспектам соціальних проблем та негативних явищ в освітньому середовищі.

Фут-квест – це гра, яка містить у собі послідовність пунктів (чекпоінтів або чеків), що знаходяться десь у місті/селіщі і в яких гравцям треба побувати під час гри. Кожен чек хитро зашифрований, і отримати орієнтир на наступний можна тільки з по-переднього. Команди формуються або самими учасниками, або агентом, який знаходиться на старті. Склад команди повинен містити не менше трьох осіб, максимальна кількість учасників визначається організаторами гри.

Команда обирає собі назву, кожен учасник реєструється, команда отримує перше завдання – і гра почалася. Із собою треба мати необхідні атрибути гри – ліхтарик (залежно від періоду доби), компас, мобільний телефон, карту міста/селіща і найголовніше – гарний настрій.

Тематика фут-квестів може бути різноманітною. Головне – вдало підібрати завдання, заздалегідь продумати та перевірити на безпечність маршрут, розташування чекпоінтів (обрані станції можуть, наприклад, символічно відображати тематику фут-квесту тощо).

Також варто використовувати у позакласній роботі інтелектуально-пізнавальні

форми. Найчастіше це варіанти інтелектуально-пізнавальних телевізійних програм. Стандартний підхід – використання сценаріїв інтелектуально-пізнавальних телевізійних програм: «Що? Де? Коли?», «Слабка ланка», «Брейн-ринг», «Найрозумніший» тощо. Незмінним залишається зміст, основа якого – «запитання – відповіді», та винайдницький підхід до підбору форм постановки запитань:

- саме запитання може містити в собі часткову інформацію;
- воно може бути поставлене у формі малюнка, пантоміми;
- до запитання можна додати варіанти відповідей тощо.
- орієнтація на інтереси учнів, використання сучасних технічних засобів.

Важливим є пошук форми проведення, яка надасть можливість глядачам приймати не пасивну, а активну участь у програмі разом з учасниками команд.

Організовуючи навчальний процес у початковій школі, слід звертати увагу на індивідуальні риси особистості, пов’язані з типом вищої нервової діяльності і зумовлені швидкістю протікання психічних процесів (активна й інертна динаміка).

Основою організації навчально-виховного процесу в початковій школі є шаноблизі, турботливі та зорієнтовані на співпрацю стосунки між учителем та учнями і між самими школярами.

Інформаційно-комунікаційні технології навчання (ІКТН) – це сукупність методів і технічних засобів застосування інформаційних технологій на основі комп’ютерних мереж і засобів зв’язку для забезпечення ефективного процесу навчання [5].

Методика застосування інформаційно-комунікаційних технологій навчання як наука досліджує навчально-виховний процес із метою встановлення фактів, визначення зв’язків і закономірностей, прогнозування наслідків використання ІКТ в освіті, що дасть змогу покращити ефективність навчально-виховного процесу.

Сьогодні метод проектів вважають одним із найперспективніших методів навчання, адже він створює умови для творчої самореалізації тих, хто навчається; підвищує мотивацію до навчання; сприяє розвитку інтелектуальних здібностей; дає змогу залучити кожного студента до активного пізнавального процесу; формувати навички пошуково-дослідницької діяльності; виявляти свої здібності у груповій співпраці, набуваючи комунікативних умінь; грамотно працювати з інформацією.

Метод проектів – це освітня технологія, спрямована на здобуття учнями знань у тіс-

ному зв’язку з реальною життєвою практикою, формування в них специфічних умінь та навичок завдяки системній організації проблемно-орієнтованого навчального пошуку.

Проектна технологія передбачає системне і послідовне моделювання вирішення проблемних ситуацій, які потребують від учасників навчального процесу пошукових зусиль, спрямованих на дослідження та розробку оптимальних шляхів створення проектів, їх неодмінний захист і аналіз результатів.

Метод проектів орієнтований на самостійну діяльність учнів (індивідуальну, парну, групову) у відведеній для неї час (від декількох хвилин уроку до декількох тижнів, а іноді й місяців). Це завдання особисто орієнтованої педагогіки.

Проектна технологія передбачає наявність проблеми, що вимагає інтегрованих знань і дослідницького пошуку її вирішення. Результати запланованої діяльності повинні мати практичну, теоретичну, пізнавальну значимість. Основним складником методу є самостійність учня. Дуже важливо та-кож є структуризація змістової частини проекту із зазначенням поетапних результатів. Використання дослідницьких підходів у проекті є свого роду наріжним каменем технології.

Необхідним складником методики здійснення проектної діяльності є складання загальної моделі, що розглядається як умовний образ, схема кінцевого результату проекту.

Як приклад можна навести модель підготовки учнів до проектної діяльності та безпосередню її реалізацію в контексті структурних етапів, базових форм та управління.

Залучення учнів до проектної діяльності спрямоване насамперед на:

- досягнення конкретних цілей (розвиток аналітичного, критичного, творчого й проектного мислення, стимулювання мотивації до оволодіння знаннями, включення учнів у режим самостійної роботи, опрацювання різних джерел інформації з метою оволодіння новими знаннями, формування умінь використовувати знання для вирішення нових пізнавально-практичних завдань або життєвих ситуацій тощо);

- розвиток життєвих компетенцій (спільне прийняття рішень, толерантне регулювання конфліктних ситуацій тощо);

- формування дослідницьких умінь (виявлення та формульовання проблеми, висунення гіпотези, збір необхідної інформації, здійснення різних видів дослідницької роботи, аналіз та узагальнення отриманих результатів тощо).

Варто також наголосити на тому, що здійснення проектної діяльності може бути реалізоване з використанням різних підходів. Першим із них передбачено виконання завдань навчального проекту та здійснення презентації кінцевого інтелектуального (матеріального) продукту безпосередньо на уроці або під час проведення серії уроків із певної теми. Іншим варіантом передбачено проведення проектної діяльності в позаурочний час та презентацію кінцевих результатів безпосередньо на уроці.

Проектно-дослідницька технологія дає змогу вирішувати низку важливих виховних завдань – обирати теми проектів; визначати свою позицію; виробляти самостійний погляд у розв'язанні проблеми; розуміти роль і значення групової роботи.

У роботі над проектом виявляється максимальна самостійність учнів у формуванні мети і завдань, пошуку необхідної інформації, навичок дослідницької діяльності, розвивається творчість [7].

Реалізація методу проектів на практиці змінює роль учителя під час навчального процесу. Із носія готових знань він перетворюється на організатора пізнавальної діяльності учнів. Змінюється і психологічний клімат у колективі, оскільки вчителю необхідно переорієнтувати свою навчально-виховну роботу і роботу учнів на різноманітні види самостійної діяльності, на пріоритет діяльності дослідницького, пошукового, творчого характеру.

Наведемо приклади тем проектів із математики для учнів 1–4 класів.

Теми проектів для 1 класу з математики:

Математичні розфарбовування для 1 класу.

Мое улюблене число.

Мої чудові друзі – цифри.

Як добре вміти рахувати!

Теми проектів для учнів 2 класу з математики:

Завдання в малюнках.

Завдання-казки.

Країна доброї математики.

Натуральні числа в житті людини.

Теми проектів для учнів 3 класу з математики:

Арифметика – наука про число.

Веселі завдання «Лісова математика».

Математичний калейдоскоп.

Математичні казки.

Теми проектів для учнів 4 класу з математики:

Веселі задачки для юних рибалок.

Завдання для уважних і кмітливих.

Математика на кухні.

Старовинні грошові одиниці.

Наведені теми творчих проектів з математики беруться за основу, доповнюються та змінюються на власний розсуд.

Запропоновані теми творчих робіт з математики передбачають практичне використання, тобто мають практичний результат у виконанні.

Темами математичних проектів передбачається створення учнями простих математичних довідників, словників, збірників математичних завдань, навчальних посібників, дидактичних матеріалів та тестів із математики, електронних посібників, сайтів, презентацій, програм, математичних конкурсів, ігор і казок. Наприклад, задачник з математики «Цікаві факти з життя тварин», «Ще раз про відсотки», «Герої улюблених казок у світі математики», «Жива математика», «Симетрія навколо нас», «Морські мешканці».

Позакласна виховна робота має величезні можливості для залучення дітей до формування особистості, більші, ніж звичайні шкільні заняття. Величезна розмаїтість позаурочних виховних методик і прийомів дозволяє робити це всебічно.

Висновки з проведенного дослідження. Позакласна діяльність сприяє розвитку незалежного мислення, розробці прийомів співтворчості та інтелектуальної напруги, передбачає експериментування дітей, ігри, гнучке й гармонійне поєднання індивідуальної, групової та колективної діяльності, самостійної та педагогічно скерованої. Педагогічний процес у позакласній діяльності сприяє формуванню у дітей почуття власної винятковості під час пошуків творчих ідей. Діяльність педагога в цьому процесі має бути органічно пов'язана з діяльністю дітей, їх, настроєм і внутрішнім станом.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Баліцька Н.Г. Використання інтерактивних технологій навчання в професійній підготовці майбутніх учителів: [монографія] / Н. Баліцька, О. Біда, Г. Волошина та ін. [за заг. ред. Н.С.Побірченко]. – К. : Наук., світ, 2003. – 138с.
2. Ілляш С.Д. Педагогічні умови формування пізнавального інтересу до навчання в учнів початкових класів / С.Д. Ілляш // Молодь і ринок. Щомісячний науково-педагогічний журнал. – № 6 (89) червень 2012. – С. 81–84.
3. Дичківська І.М. Інноваційні педагогічні технології: навчальний посібник. / І. Дичківська – К. : Академ. видав, 2006. – 352 с.
4. Жигайлі О.О. Психолого-педагогічні аспекти формування креативного мислення дітей молодшого шкільного віку / О. Жигайлі // Проблеми сучасної психології: Збірник наукових праць Кам'янець-Подільського національного університету імені Івана Огієнка, Інституту психології ім. Г.С. Костюка НАПН України. – Вип. 12. – Кам'янець-Подільський: Аксіома, 2011. – С. 393–401.

5. Кравченко Л.І. Персональний комп'ютер на уроці математики. / Л. Кравченко // Математика в школах України. – 2004. – № 2(50). – С. 8–11.
6. Коваль Л. Підготовка майбутніх учителів початкової школи до використання навчальних технологій у процесі викладання математики / Л. Коваль // Початкова школа – 2004. – №11. – С. 50–53.
7. Підготовка майбутнього майбутнього вчителя до впровадження педагогічних технологій / За ред. І.А. Зязуна, О.М. Пехоти. – К. : А.С.К., 2003. – 240 с.
8. Побірченко Н.А. Психологічні основи навчання математики / Н. Побірченко – К.: Радянська школа, 1985. – 86 с.
9. Пометун О.І. Інтерактивні технології навчання / О. Пометун, Г. Коберник, Н. Побірченко / Сільська школа України. – 2004. – №16–17 (88–89). – 128 с.
10. Савченко О.Я. Дидактика початкової школи / О. Савченко – К., 1997. – 98 с.
11. Шапран О.І. Основні тенденції розвитку інноваційних освітніх процесів у практиці сучасної вищої школи / О. Шапран // Наукові записки. – К.: НПУ імені М.П. Драгоманова, 2005. – Випуск LVIII (58). – С. 186–197.
12. Шевчук І.В. Використання інтерактивних технологій на уроках математики в початкових класах / І. Шевчук, Л. Котельнікова // Початкова школа. – 2005. – №8 – С. 33–36.

УДК 372.46(07)

МОДЕЛЮВАННЯ ЯК ПЕДАГОГІЧНА ТЕХНОЛОГІЯ РОЗВИТКУ МОВЛЕННЯ ДОШКІЛЬНИКІВ

Залізняк А.М., к. пед. н., доцент,
доцент кафедри дошкільної освіти

Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини

У статті предметом розгляду є моделювання як педагогічна технологія розвитку мовлення дошкільників. Здійснено аналіз наукових джерел, що містять відомості щодо моделювання як педагогічної технології. Висвітлено сутність понять «модель», «моделювання», «педагогічна технологія». Виокремлено переваги моделювання. Подано структурні компоненти моделювання. Охарактеризовано види моделей. Розкрито важливість використання моделювання у роботі з дошкільниками.

Ключові слова: мова, розвиток мовлення, мовленнєвий розвиток дошкільника, педагог, моделювання, модель, діти дошкільного віку.

В статье предметом рассмотрения является моделирование как педагогическая технология развития речи дошкольников. Осуществлен анализ научных источников, содержащих сведения о моделировании как педагогической технологии. Определена сущность понятий «модель», «моделирование», «педагогическая технология». Раскрыты преимущества моделирования. Определены составляющие элементы моделирования. Охарактеризованы виды моделей. Раскрыта важность использования моделирования в работе с дошкольниками.

Ключевые слова: язык, развитие речи, речевое развитие дошкольника, педагог, моделирование, модель, дети дошкольного возраста.

Zaliznyak A.M. MODELING AS PEDAGOGICAL TECHNOLOGY OF PRESCHOOLS SPEECH DEVELOPMENT

The subject of the article is modeling as pedagogical technology of preschools speech development. Scientific sources are analyzed, that contain information concerning modeling as pedagogical technology. The esense of such notions as "model", "modeling" and "pedagogical technology". The advantages of a modeling are inveseigated. Structural components of a modeling are characterized. Types of models are characterized. Importan of using modeling as pedagogical technology in work with preschools is opened.

Key words: speech, language development, speech development of preschool, teacher, modeling, model, preschools.

Постановка проблеми. Ідеї модернізації дошкільної освіти спрямовані на створення сприятливих умов для розвитку кожної дитини. Оволодіння рідною мовою є одним із найважливіших надбань дитини в дошкільному віці – найбільш сензитивному до засвоєння мови, що є джерелом різномірних знань, засобом мислення,

мовлення, духовного збагачення дошкільника.

Саме в мові розкривається процес і результати мислення, а оформлена в мові думка краще усвідомлюється, стає точнішою. Через слово дитина пізнає довкілля, природу, побут, суспільні явища. Виховання різnobічно розвинутої особистості не-